

[Elsø Zeuthen.]

følge af pladser i gymnasiekostskoler for at opveje den ulighed, som de stedlige forhold nødvendigvis må betinge.

I den forbindelse kan jeg sige, at jeg også ligesom det ærede medlem hr. Helge Larsen med stor interesse har læst undervisningsinspektør Jørgen Bøghs kronik i Politiken for 8. maj, hvori han påviser, at med hensyn til uddannelse af ungdom til studentereksamen er Danmark ved undervisningsmæssigt at blive et underudviklet land, f. eks. jævnført med Norge, der uddanner omtrent dobbelt så mange studenter som vi. Hvis det er rigtigt, hvad jeg tror, at fremtiden vil stille krav om flere folk med akademisk uddannelse, må vi være opmærksomme på den situation, vi er kommet i, og prøve at skaffe øget tilgang til gymnasierne. Undervisningsinspektør Jørgen Bøgh peger netop på landdistrikterne som de egne af landet, hvorfra man vil kunne få denne tilgang.

Det har jeg ikke villet undlade at nævne, men jeg vil gerne endnu en gang understrege, at efter min mening bør den øgede tilgang fra disse egne ikke ske ved at slække på kravene, men ved at gennemføre de positive foranstaltninger, jeg antydede.

Medens vi er ved ordningen af gymnasieskolens forhold, vil jeg gerne omtale et par ting, som ligger mig på sinde. Hvis man i fremtiden lægger de nuværende 1. og 2. mellemkoleklasser fra gymnasiet over til hovedskolen, vil der nødvendigvis blive en del ledig kapacitet på gymnasieskolerne. Med tiden vil den vel blive udfyldt med større elevtal, men jeg vil gerne henstille, at man overvejer muligheden af at gøre gymnasieundervisningen lødigere ved for det første at gennemføre nedsat elevkvotient i klasserne, der nu mange steder er for store. Endvidere vil jeg henstille, at man gør det lettere for adjunkter og lektorer at opretholde tilknytningen til det videnskabelige arbejde, de er blevet indført i gennem deres universitetsstudier. Dels gælder det for dem om at holde sig à jour med de videnskabelige fremskridt inden for deres fag, ikke mindst de naturvidenskabelige, som der er så stærk vækst i for øjeblikket, dels ville også flere af dem få mulighed for at yde positive videnskabelige bidrag. Jeg tror, det ville være af stor betydning for gymnasieungdommen, hvis et større antal

af dens lærere var både pædagoger og aktive videnskabsmænd. For andre gymnasielærere ville en øget mulighed for at deltage i folkeligt oplysningsarbejde eller internationalt arbejde o. lign. betyde fornyet og befrugtende inspiration til deres gerning.

Selv om disse spørgsmål ikke direkte angår skolens struktur, har jeg ikke villet undlade at henlede opmærksomheden på dem, idet jeg tror, at en løsning af dem vil være til fordel for både elever, lærere og hele samfundet. Jeg gør det også, fordi mulighederne skulle være der nu, hvor vi en række år fremefter vil få færre elever i vore gymnasieskoler.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og jeg håber, at man mellem anden og tredje behandling i udvalget vil tage de forhold, jeg her har nævnt, op til overvejelse, og jeg vil gerne sige, at vi kun vil kunne stemme for de foreliggende lovforslag ved tredje behandling, såfremt det står fuldstændig klart for os, at der ikke sker en forringelse af de bogligt begavede børns muligheder for en fuld udnyttelse af skoletiden. Vi erkender, at lovforslaget om folkeskolen indeholder fremskridt for landsbyskolen og de nuværende frimellemklasser, men efter vor opfattelse bør disse fremskridt ikke vindes på bekostning af de mere bogligt begavede børns læremuligheder i de bymæssige skoler, hvad vi mener vil blive tilfældet, hvis forslagene bliver gennemført i den skikkelse, hvori de nu foreligger.

Weikop: Jeg skal alene beskæftige mig med et økonomisk problem i forbindelse med lovforslagene.

Det ærede medlem hr. Hartling var meget stærkt inde på de økonomiske spørgsmål og fastslog, hvilket jo i øvrigt også står i betænkningen, at 1937-ordningen videreført vil medføre en årlig udgift på 17 mill. kr. Staten skulle heraf afholde de 11 mill. kr. og kommunerne de 6 mill. kr. Endvidere oplyste det ærede medlem hr. Hartling, at den nyordning, som der her er tale om, vil medføre en yderligere udgift på 5,8 mill. kr. alt i alt, og heraf skulle staten betale de 4 mill. kr. og kommunerne de 1,8 mill. kr. Dertil føjede det ærede medlem, at han for så vidt håbede — sådan erindrer jeg det da — at ordningen ville komme til at koste noget mere. Det er nu ikke det, jeg vil ind på her,